

та по наблжскамъ. Пакъ ли бѣгашъ ?

Коленъ.

То са знае.

Г. Данденъ.

Не ще ли да додишъ ?

Коленъ.

Не ща никакъ, вѣрвай.

Г. Данденъ.

Ела ти казвамъ.

Коленъ

Никакъ. Искашъ да ма биешъ.

Г. Данденъ.

Ей добре ! не, неща да ти направа нищо.

Коленъ.

Истинна ли казвашъ ?

Г. Данденъ.

Да, доближи са. (на Колена, когото държи за ръка.)
Добре. Иди бърже да молишъ отъ моя страна
свата ми и тѣща ми да додатъ тука колкото
е възможно по скоро, и да имъ кажишъ че е
една много важна работа, а ако речатъ че
не могатъ да додатъ по причина на часа то-
гава ти гледай да ги подканишъ както и да е
и да ги направишъ да разбератъ че е много
нуждно да дойдатъ, както и да бждатъ. Раз-
бра ли ма сега ?